

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۹/۲۴

توانا اشکار

از خویش خوری در استخدام کارمندان وزارت خارجه تا اتهام فساد

افغانستان یک کشور در حال بحران و همراه با مشکلاتی است که بیشتر از این بحران ها ریشه در بیرون دارد و حل آن نیز نیاز به تلاش های دارد که در بیرون باید هماهنگ و سازماندهی شود. اما با تأسف گفته می شود بیشتر نهاد های دیپلماتیک افغانستان از سوی کسانی پیش برده می شود که به اساس روابط و خویش خوری تقرر یافته اند.

به اساس گزارش های اخیر رسانه ها شماری از سفیران پیشین می گویند این کارمندان با استفاده از فرصت بجای وظیفه اصلی، دنبال بدست آوردن مدرک های تحصیلی، آموزش زبان و یا کار های شخصی اند.

به تازه گی یافته های کمیسیون اصلاحات اداری نیز نشان میدهد که شماری از کارمندان وزارت خارجه به خاطر نداشتن مهارت های لازم به یکی از پنج زبان مهم بین المللی، نمی توانند تمامی مسوولیت هایشان را در کشور های محل وظیفه، انجام دهند.

این درحالی است که همواره از نیاز جدی بمیان آوردن اصلاحات دروزارت خارجه سخن گفته شده است.

گزارش های هم نشر شده است که یک تعدادی از دیپلماتهای وزارت خارجه را فرزندان و وابستگان مقامات حکومتی و اعضای پارلمان تشکیل میدهند، که بدون در نظر داشت معیار های استخدام، در این وزارت به وظایف گماشته شده اند. براساس این گزارش ها شماری از این کارمندان پس از استخدام در پُست های کلیدی وزارت خارجه، به شکل عاجل به سفارت های افغانستان مقیم کشور های خارج فرستاده شده و اکثر شان پناهندگی سیاسی نیز گرفته اند.

کمیته مستقل مشترک نظارت و ارزیابی مبارزه با فساد اداری نیز در گذشته گزارش داده که خانواده ا و افراد نزدیک با مقام های حکومت در وزارت خارجه مقرر شده اند. براساس این گزارش، ۱۲ تن از بستگان نزدیک نمایندگان قبلی و کنونی پارلمان، چهار خواهر و برادر وزیران سابق و هفت تن دیگر از بستگان مقام های ارشد فعلی و سابقه در وزارت خارجه استخدام شده اند.

برخی منابع نیز می گویند تشنج میان حکومت و مشاور شورای امنیت ملی حنیف اتمر نیز از تقرر های غیر مسلکی در ارگان های حکومتی آغاز شده و همواره تاکید بر این بود تا در نهاد های حکومتی از ظرفیت های بلند استفاده شود تا در وضعیت موجود تغییر آید.

ادامه این وضعیت تأثیر ناگوار بر نهاد های دیپلوماسی افغانستان گذاشته است و اگر تغییر زود هنگام صورت نگیرد این اوضاع بر سیاست خارجی کشور نیز تأثیر منفی خواهد گذاشت.

مورد نگران کننده دیگر فرار دیپلمات های افغان پس از پایان ماموریت شان در کشور های خارجی به خصوص امریکا، کانادا و کشور های اروپایی است که این نیز بر هویت دیپلوماسی افغانستان صدمه کلان زده است. حکومت و وزارت خارجه افغانستان مکلف است تا میکانیزیم ها روشن را روی دست گیرد تا افرادی را به این کشور ها معرفی کند که از صداقت و پشت کار لازم برخوردار بوده و از سوی هم این افراد به اساس یک برنامه حقوقی دو باره به کشور بر گردند.

اداره وزارت خارجه از سوی یک سرپرست چلنج دیگر بر نظام دیپلوماسی افغانستان است که حکومت در این زمینه تن به فشار های سیاسی داده و قانون اساسی را نقض کرده است.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

تعدادی از آگاهان نیز میگویند که صلاح الدین ربانی سرپرست وزارت امور خارجه، خلاف قانون اساسی در حال تصدی خود؛ به جای منافع ملی، برای منافع حزبی کار کرده و باید از سمتش برکنار و به خاړنوالی معرفی شود.

در ماده هشتاد قانون اساسی آمده است: **"وزرا نمیتوانند در جریان وظیفه خود، از مقام خود برای ملاحظات لسانی، سمتی، قومی، مذهبی و حزبی استفاده نمایند."** همچنان در ماده پنجا و ششم قانون اساسی آمده است که عدم آگاهی از احکام قانون، عذر شمرده نمی شود. اما قانون اساسی در مورد ادامه کار سرپرست وزیران نیز روشنی دارد که رئیس جمهور مکلف است که به اساس قانون اساسی به فرهنگ سرپرستی در وزارت خانه ها به خصوص وزارت خارجه پایان دهد تا چلنج های یاد شده در بالا حل شده و شاهد یک مکان سالم دیپلوماسی در داخل و نمایندگی های خارجی باشیم .

پایان